

ΕΝΑΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΗΣ ΑΘΜ

Την 9η Οκτωβρίου ε.έ., η ΑΘΜ, ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄ χοροστάτησε της θείας Λειτουργίας στον Ιερό Πατριαρχικό και Καθεδρικό Ναό του Οσίου Σάββα Ηγιασμένου Αλεξανδρείας επ' αφορμή της συμπλήρωσης εννέα ετών εκ της εκλογής και αναρρήσεώς του στον περίπυστο Αποστολικό και Πατριαρχικό θρόνο του Αγίου Μάρκου.

Επί τη ευσήμη ημέρα, παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Σεβ.Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, και οι Θεοφ.Επίσκοποι Νιτρίας κ.Νικόδημος, Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου, και Βαβυλώνος κ.Νήφων, Καθηγούμενος της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής Αγ.Γεωργίου Παλαιού Καΐρου. Παρέστησαν επίσης ο Εντιμ.Γεν.Πρόξενος της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια κ.Χρήστος Καποδίστριας, ο Εντιμ.Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ.Ιωάννης Σιώκας, ως και Πρόεδροι Συλλόγων και Σωματείων της Μεγάλης Πόλεως.

Τον Μακαριώτατο τιμητικώς προσεφώνησε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής του Οσίου Σάββα Ηγιασμένου, Πανοσ.Αρχιμ. κ.Μελέτιος Κουμάνης. Ανέφερε συγκεκριμένως:

«Του Μάρκου θρόνου διάδοχος, τω χρόνω μεν πολλοστός μετ'εκείνου, ου πολύ δε του βίου και της αρετής λειπόμενον»

Με αυτά τα λόγια εκ του πρωτοτύπου βίου του αγίου προκατόχου Σας, Πατριάρχου Αλεξανδρείας Ιωάννου του Ελεήμονος, επιτρέψατέ μοι Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα, να εκφράσω την εν Κυρίω καύχηση και τα αγαλλόμενα αισθήματα πάντων, διά τη σημερινή 9η επέτειο της εκλογής Σας εις τον περίλαμπρον θρόνο του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου.

Μία επέτειο όχι απλά εθυμική, αλλά ουσιαστική, μιάς και η ανάδειξη του νέου Πατριάρχου εις το πηδάλιο της Εκκλησίας, όπως άλλωστε και κάθε νέου Επισκόπου, αποτελεί όχι απλά ένα ιστορικό εκκλησιαστικό γεγονός, αλλά διασφαλίζει την αποστολικότητα της διαδοχής, καθώς επίσης αποτελεί και τον συνδυαστικό κρίκο της πνευματικής συνέχειας στην διακονία του ευαγγελισμού του Λαού του Θεού.

Επί εννέα συναπτά έτη, η τροχιά της πρωθιεραρχικής Σας πορείας διαγράφεται φωτεινή, μαρτυρώντας και επιβεβαιώνοντας ότι «Πνεύμα ευθές», «πλήρηςχάριτος», επιτέλεσε την εκλογή Σας.

Έχοντας δώσει ήδη την μαρτυρία μιάς συνεπούς διακονίας στον χώρο του Πατριαρχείου από διαφορετικές θέσεις κάθε φορά, ως του Εξάρχου εν Ρωσσία, του Πατριαρχικού Εκπροσώπου εν Αθήναις, του Πατριαρχικού Επιτρόπου εν Αλεξανδρεία, του Μητροπολίτου Καμερούν και του Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε, κληθήκατε από την Σεπτή Ιεραρχία της Αλεξανδρινής Εκκλησίας όχι μόνο να συνεχίσετε, αλλά και να σφραγίσετε με το προσωπικό Σας στίγμα την 2000ετή πορεία και την σταυρική προσφορά του Παλαιφάτου Πατριαρχείου μας στον σύγχρονο κόσμο.

Μακαριώτατε, επιλείψει μου ο χρόνος διηγούμενου όσα με την πανσθενουργό χάρη και δύναμη του Κυρίου επιτελέσατε κατά την 9ετή ευκλεή Πατριαρχεία Σας. Επιτρέψατέ μοι μόνο δια ολίγων να επικεντρωθώ σε ένα από τα χαρακτηριστικά που Σας διακρίνει. Ίσως το μέγιστο χάρισμα με το οποίο θα Σας ενθυμάται η Ιστορία στο πέρασμα των

αιώνων, που δεν είναι άλλο από την αγάπη και την καλωσύνη Σας.

Συνεχίζοντας το αρξάμενον επί του μακαριστού προκατόχου Σας Πατριάρχου Πέτρου, έργο, δια την αναζωογόνηση, την οργάνωση και την ανακαίνιση όλου του Πατριαρχείου, δεν παραμείνατε σε στεγανά τυπικά, ούτε επιτρέψατε να συνθλιβήτε μέσα στους τροχούς της ψυχρής οργανωτικής ρουτίνας που αποχρωματίζει και τα ιερώτερα έργα. Αλλά ευθύς εξ αρχής, δώσατε φλογερή πνοή σε μία αγαπητική ατμόσφαιρα προς πάντας γύρω Σας. Αυτή η χαρακτηριστική κινητήρια δύναμη στην Πρωθιεραρχική Σας διακονία ήταν και είναι πάντοτε η ακριβής εφαρμογή της πρώτης και μεγάλης εντολής του Κυρίου μας. Της Αγάπης.

Ω, τι άριστος συνδιασμός !!! Η αγάπη που εργάζεται ταπεινά και αποδοτικά και δεν κυνηγάει τυμπανοκρουσίες. Η αγάπη του Πατριάρχου προς όλους αδιακρίτως. Προς επιφανείς και ασήμους, μικρούς και μεγάλους, δυνατούς και αδυνάτους, ενδεείς και εμπεριστάτους. Η ίδια αγάπη προς ευγνώμονες και αχαρίστους.

Πόσες και πόσες φορές όλοι εμείς οι ευεργετημένοι να ζούμε εντός της Πατριαρχικής Αυλής δεν είμαστε μάρτυρες της δυναμικής εκφράσεως της αγάπης και καλωσύνης Σας. Πόσες φορές δεν είμαστε αυτήκοοι όταν η κορύφωση της πατριαρχικής ευθύνης και αγωνίας σπεύδει να δώσει λύσεις και να συνδράμει ποικιλοτρόπως, αλλά πάντα αγαπητικώς, σε δυσεπίλυτα προβλήματα.

Να παρηγορήσει, να παραβλέψει, να παραμυθήσει, να θεραπεύσει, να επουλώσει, να οικονομήσει, να συμπονέσει.

Πόσες φορές δεν ιδρώσατε με θρόμβους αίματος ώστε να μεριμνήσετε ως άλλος σταυροφόρος της Αγάπης, για τους πεινασμένους της Αφρικανικής ηπείρου, τα ορφανά των εμφυλίων πολέμων, τους αρρώστους που δεν έχουν φάρμακα, τα εμπερίστατα παιδιά των σκουπιδιών, την περίθαλψη των άγαμων μητέρων, τα ακρωτηριασμένα θύματα της ανθρωπίνης κακίας, του AIDS και του trafficking. Όχι μόνο υλικά, αλλά παράλληλα ηθικά και πνευματικά.

Αλλά και πόσες φορές, δεν προσπαθήσατε να θεραπεύσετε το κακό με αντίδοτο την αγαπητική Σας καλωσύνη, εφαρμόζοντας τον παύλειο λόγο: «Μη νικών υπό του κακού, αλλά νικά εν τω αγαθώ το κακόν» (Ρωμ. ιβ΄21).

Αυτή άλλωστε την δυναμική της Αγάπης διακηρύξατε και προ ολίγων ημερών στην Ρώμη, παραφράζοντας, ή μάλλον διορθώνοντας, το καρτεσιανό αξίωμα «σκεφτομαι, άρα υπάρχω», σε «ΑΓΑΠΩ, άρα υπάρχω». Υπάρχω, διά της αγάπης και εν τη αγάπη, που έχει την δύναμη να ανακαινίσει τον Κόσμο και να τον μεταβάλλει αλλοιώνοντάς τον επί τα βελτίω.

Μακαριώτατε, συγχωρέστε με διότι δεν μπόρεσα να αποδώσω την ακρίβεια της χαρισματικής Σας εικόνας όσον ακριβώς ήθελα κι έπρεπε. Άλλωστε οι πάντες γνωρίζουν ότι όσο σπουδαιότερο το πρότυπο, τόσο δυσκολότερο το έργο του ζωγράφου.

Παρ'όλα ταύτα, αυτό που είναι το ζητούμενο, είναι όχι μόνον η αναγνώριση του «προτύπου» και ο άκαρπος θαυμασμός του, αλλά αυτό που υπαγορεύει και ο ιερός Χρυσόστομος σε έναν λόγο του.

«θαυμάζομεν τα γεγεννημένα, ζηλούμεν την αρετή, εξενέγκωμεν και ημεείς εις ετέρους τας ανδραγαθίας».

Θειότατε και Παναγιώτατε Δέσποτα, είσατε ο εμπνευστής της Αγάπης και το παράδειγμα της καλωσύνης σε όλους μας. Σας ευγνωμονούμε δι' αυτό, και δεόμεθα του Μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, να συνεχίσετε την άριστη πηδαλιουχία της αλεξανδρινής νοητής ολκάδος και την ευκλεή Πατριαρχεία Σας, εν υγεία στιβαρά, εις

πολλούς και αγαθούς χρόνους. Αμήν.

Μετά το πέρας της Λειτουργικής Συνάξεως η ΑΘΜ εδέχθη τις ευχές των Ιεραρχών, του ιερού Κλήρου, και του ευλαβούς ποιμνίου της πόλεως του Αλεξάνδρου στο αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής.